

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.224 van 24 januari 2013
in de zaak A. 201.806/VII-38.249.**

In zake : Marleen CARDON
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bert Roelandts en Laurent Proot
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
WEST-VLAANDEREN

Tussenkommende partij :
de NV DEJONCKHEERE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart De Becker
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Loofstraat 39
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 september 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 14 juli 2011 waarbij het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Langemark-Poelkapelle van 11 april 2011, houdende verlening van de milieuvergunning voor een nieuwe inrichting voor de opslag en conditionering van en handel in granen en voeders, gelegen aan de Bikschotestraat 58 A te Bikschote, niet wordt ingewilligd en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 25 november 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 januari 2013.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tania Van Laer, die loco advocaten Bert Roelandts en Laurent Proot verschijnt voor de verzoekster, adjunct-adviseur Sandy Vanparys, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Bart De Becker, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 16 december 2010 dient de tussenkomen de partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een milieuvergunning voor de exploitatie van een inrichting voor activiteiten met betrekking tot gewassen na de oogst, gelegen aan de Bikschotestraat 58A, in Langemark-Poelkapelle. Deze aanvraag wordt ontvankelijk en volledig verklaard op 29 december 2010.

4. Volgens het geldende gewestplan Ieper-Poperinge is de inrichting gelegen in agrarisch gebied, op enkele honderden meter van de dorpskern van Bikschote, die aangeduid is als woongebied met landelijk karakter. De verzoekster woont aan de rand van deze dorpskern. Haar perceel is gedeeltelijk gelegen binnen het genoemde woongebied met landelijk karakter en gedeeltelijk in agrarisch gebied. De exploitatiezetel van de tussenkomen de partij ligt naast het perceel van de verzoekster, in de dorpskern van Bikschote.

5. De vergunning heeft betrekking op de opslag en het drogen van maïs en graan, waarvoor een droogtoren vereist is. Hiertoe wordt de vergunning voor de volgende rubrieken aangevraagd :

- Rubriek 15.1.1 garage : 6 voertuigen ;
- Rubriek 12.2.1 transformatoren : 400 kVA;
- Rubriek 17.3.6.1.b : mazoutopslag : 5.000 l;
- Rubriek 17.3.9.11 : verdeelslang : 1 stuk;
- Rubriek 43.1.2.b : gasbrander (droogtoren) : 4.900 kW;
- Rubriek 45.13.d.2.b : bewerking granen : 177,128 kW;
- Rubriek 45.14.3 : opslag groenvoeders en losse granen: 29.440 m³.

6. Tijdens het openbaar onderzoek, dat loopt van 5 januari 2011 tot en met 4 februari 2011, dienen de huidige verzoekster en haar echtgenoot bezwaar in. Er worden in aanloop naar de beslissing van het college van burgemeester en schepenen louter voorwaardelijk gunstige adviezen gegeven en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Langemark-Poelkapelle verleent op

11 april 2011 de gevraagde vergunning. In deze beslissing worden de volgende exploitatievoorwaarden opgelegd :

"1. LNE - afdeling milieuvergunningen:

a) De nodige maatregelen dienen genomen te worden om stofvorming en ophoping van stof in de fabrieksruimten zo veel mogelijk te beperken. Alle stof dat in de fabrieksruimte terechtkomt moet regelmatig worden verwijderd op explosievrije wijze.

b) Mogelijke ontstekingsbronnen moeten zoveel mogelijk geweerd.

c) in het bedrijf is het verboden:

- Te roken; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt ofwel aangegeven via duidelijk zichtbare pictogrammen;

- Werken te verrichten die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken tenzij voor onderhouds- en constructiedoeleinden op voorwaarde dat de nodige voorzorgsmaatregelen ter voorkoming van brand en ontploffing werden genomen;

- Gemakkelijk ontvlambare stoffen te bergen.

d) De organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen wordt vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer.

e) De nodige maatregelen dienen te worden genomen om abnormale geurhinder te vermijden.

Bij geuremissies die de omgeving abnormaal kunnen hinderen dient een geurbehandeling op de te evacueren dampen te gebeuren zodat de mogelijke hinder weggenomen wordt of een gelijkwaardige oplossing.

2. Er moet een groenscherm aangeplant worden zoals ontworpen door PROCLAM, in het eerste plantseizoen na het voltooien van de werken.

3. De op- en afrit van het bedrijf moet zo aangelegd worden dat het op- en afrijden vlot en veilig kan gebeuren.

4. Het afgezogen stof mag niet op het terrein van de inrichting, noch in de omgeving uitgespreid worden. Het afgezogen stof moet buiten het grondgebied van Bikschote afgevoerd worden.

5. Verloren granen in de omgeving van het bedrijf worden regelmatig opgeruimd (in het bijzonder tijdens het oogstseizoen)".

7. Deze beslissing wordt bekendgemaakt door aanplakking.

8. Met een op 12 mei 2011 gedateerd verzoekschrift gaan de verzoekster en haar echtgenoot tegen deze beslissing in beroep bij de deputatie van de provincie van West-Vlaanderen.

9. De Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseert unaniem gunstig voor de verlening van de aangevraagde vergunning.

10. In haar besluit van 14 juli 2011 wijst de deputatie van de provincie West-Vlaanderen het beroep af en bevestigt zij de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Langemark-Poelkapelle.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

11. In de memorie van antwoord werpt de verwerende partij als exceptie op dat op 13 mei 2011, uiterste datum voor het indienen van een beroep bij de deputatie, nog geen correct toegestuurd aangetekend beroepschrift was toegekomen. Dit beroepschrift zou pas op 16 mei 2011, "dus laattijdig en bovendien niet aangetekend", ontvangen zijn op het provinciebestuur en niet aan de ontvankelijkheidsvereisten voldoen.

Bovendien zou de verzoekster, door enkel te verwijzen naar de hinder die zij ondervindt van de site in de Bikschotestraat 87A, niet aantonen dat zij over een rechtstreeks en persoonlijk belang beschikt voor het instellen van de voorliggende procedure.

12. De tussenkomende partij werpt excepties op die in essentie aansluiten bij deze opgeworpen door de verwerende partij. Zij voegt er aan toe dat de verzoekster geen voordeel kan halen uit een eventuele nietigverklaring, wanneer de verwerende partij opnieuw moet oordelen over het administratief beroep zou deze slechts kunnen vaststellen dat het onontvankelijk is.

Bovendien zou de bestreden beslissing, in zoverre zij het administratief beroep ontvankelijk verklaart, ook buiten toepassing moeten worden verklaard, op grond van artikel 159 van de Grondwet.

13. In de memorie van wederantwoord stelt de verzoekster dat zij, los van de vraag naar de precieze afstand van haar woning tot de vergunde inrichting, geluidshinder van de vergunde inrichting ondervindt en dat er een duidelijk en hinderlijke toename is van het aantal verkeersbewegingen voor haar deur.

Voorts staat het volgens haar vast dat zij op een correcte manier het administratief beroep heeft uitgeput bij de deputatie van de provincie West-Vlaanderen. Het administratief beroep van 13 mei 2011 werd immers op 30 mei 2011 ontvankelijk verklaard en op 14 juli 2011 werd een onderbouwde beslissing genomen omtrent de gegrondheid van het ingediende beroep. Het administratief beroep is volgens haar niet laattijdig en de deputatie heeft terecht toepassing gemaakt van artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur om het ingediende beroep ontvankelijk te verklaren, aangezien de beslissing waartegen administratief beroep werd aangetekend geen melding maakt van de concrete modaliteiten voor de indiening van een beroep.

Beoordeling

14. De Raad van State stelt vast dat uit geen enkel aan hem overgelegd stuk blijkt dat aan de verzoekster ooit de beroepsmogelijkheden individueel zijn aangezegd, zoals nochtans is voorgeschreven bij artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur :

"Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van het beroep geen aanvang".

De verjaringstermijn voor het indienen van het georganiseerd administratief beroep heeft bijgevolg geen aanvang genomen.

In de bestreden beslissing wordt terecht toepassing gemaakt van deze decreetsbepaling. De tussenkomenende partij kan deze definitieve individuele beslissing thans niet meer in vraag stellen.

15. Te dezen bevindt de woning van de verzoekster zich op 270 à 370 meter van de inrichting.

Uit de omschrijving van de activiteiten en de te verwachten hinder in de bestreden beslissing, blijkt dat sprake kan zijn van geluidshinder voor de omgeving. Gelet op de relatieve nabijheid van haar woning getuigt de verzoekster van het rechtens vereiste belang.

De excepties zijn niet gegrond en het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Standpunten van de verzoekster

16. Als enig middel voert de verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, de artikelen 30bis §§ 1 en 2, 43 en 50, 3° van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, artikel 1.1.2 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II), artikel 3.2.1, 4° van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, en

van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel voert de verzoekster aan dat de vergunning betrekking heeft op de uitbreiding van een bestaande inrichting zodat de effecten van de volledige inrichting moesten worden bekeken of toch allerm minst moest worden gemotiveerd waarom dit niet het geval was.

Zij argumenteert in een tweede onderdeel dat, zelfs al zou worden aangenomen dat het om een volledig nieuwe en afzonderlijke inrichting gaat, die volledig los staat van de bestaande inrichting, dan minstens dient te worden aangenomen dat beide een milieutechnische eenheid vormen waardoor de effecten ervan gezamenlijk moesten worden beoordeeld. In het bestreden besluit werden evenwel enkel de hinderaspecten van de "uitbreiding" bekeken, en niet de hinderaspecten van de globale inrichting.

In het derde onderdeel stelt de verzoekster dat de motivering van de bestreden beslissing voldoende onderbouwd en precies moet zijn, en moet steunen op pertinente en bewezen gronden. Te dezen had de vergunning moeten worden geweigerd, nu geen voldoende garanties bestaan dat de hinder kan worden vermeden. Het bestreden besluit zou volstaan "met onbekenden, aannames, vermoedens, gissingen, veronderstellingen en onduidelijkheden" wat betreft de geluidshinder, de geurhinder en de veiligheid.

17. In de laatste memorie voegt de verzoekster wat het eerste onderdeel betreft nog toe dat "de vraag of er al dan niet bedrijvigheid is op de op heden geëxploiteerde site irrelevant (is) bij de beoordeling", aangezien de vraag of het om een uitbreiding gaat moet worden getoetst aan de feitenconstellatie in zijn geheel, "en niet louter aan een al te beperkend gegeven als bedrijvigheid".

Wat het tweede onderdeel betreft voegt de verzoekster toe dat de tussenkomen de partij de site verder blijft exploiteren, ondanks de nietigverklaring

van de stedenbouwkundige vergunning van 18 april 2005 door het arrest van de Raad van State nr. 210.449 van 18 januari 2011, en dat deze feitelijke toestand primeert op de juridische toestand.

Wat het derde onderdeel betreft, voegt zij toe dat uit het gegeven dat de verwerende partij de adviezen en beslissing van het college "ongefundeerd volgt en klakkeloos overneemt" blijkt dat zij de beoordeling ondermaats uitvoerde en niet in een eigen beoordeling voorziet. De verhoogde tolerantie ten opzichte van hinderende landbouwbedrijven die normaal kan gevraagd worden van woningen die zonevreemd in agrarisch gebied zijn gelegen, kan volgens de verzoekster niet worden doorgetrokken naar zone-eigen woningen die in woongebied zijn gelegen.

Beoordeling

Wanneer de Raad van State een administratieve beslissing aan de wet toetst, treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtszoekende de ware toedracht van de feiten vaststelt. Hij onderzoekt of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing kan de overheid gesanctioneerd worden wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

De verzoekster maakt niet aannemelijk dat de beoordeling dat een nieuwe inrichting wordt gecreëerd kennelijk onredelijk of kennelijk onjuist zou zijn.

Het eerste onderdeel is ongegrond.

19. Het begrip milieutechnische eenheid wordt in artikel 1.1.2, § 2, 8° van Vlarem II als volgt omschreven :

"verschillende ingedeelde inrichtingen, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee zij verbonden

zijn, die als een geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens of milieu. Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieutechnische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen, die gepaard gaat met een relatieve afscheiding van het geheel van deze inrichtingen ten opzichte van andere inrichtingen. Het feit dat verschillende inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een milieutechnische eenheid kunnen vormen".

Het loutere feit dat de beide inrichtingen worden uitgebaat door dezelfde rechtspersoon houdt niet zonder meer in dat de betrokken inrichtingen een milieutechnische eenheid vormen.

De verzoekster toont niet met concrete elementen aan dat er te dezen sprake zou zijn van een milieutechnische eenheid. Uit het advies van de Milieudienst, gegeven in eerste aanleg, blijkt dat beide inrichtingen op ongeveer 280 meter van elkaar gelegen zijn en volledig onafhankelijk van elkaar kunnen functioneren. De mogelijke hinder is, steeds volgens dat advies, van lokale aard en het is weinig zinvol om beide vestigingen als milieutechnische eenheid te beschouwen. De weegbrug zou onontbeerlijk zijn om de inrichting onafhankelijk te laten functioneren, zoniet zou er steeds transport tussen beide bedrijfsvestigingen noodzakelijk zijn. In graad van beroep wordt in de verstrekte adviezen en in de bestreden beslissing in wezen dezelfde visie gehanteerd.

Het tweede onderdeel is niet gegrond.

20. Wat betreft de mogelijke hinder volgt de bestreden beslissing de gegeven adviezen. Uit de motivering blijkt dat de voorwaarden die in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Langemark-Poelkapelle worden opgelegd expliciet worden bevestigd en aangevuld met twee bijkomende bijzondere voorwaarden.

Gelet op het feit dat, zoals bij de bespreking van de vorige twee onderdelen is gebleken, geen sprake is van een uitbreiding van een bestaand bedrijf, noch van een milieutechnische eenheid, volstaat de in de bestreden

beslissing gegeven motivering ter rechtvaardiging van de genomen beslissing. Rekening houdend met de ligging van de woning van de verzoekster in een woongebied met landelijk karakter, dient zij de normale hinder afkomstig van landbouwgerelateerde bedrijvigheid te aanvaarden.

Het derde onderdeel is niet gegrond.

Het enig middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig januari tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin